

На каръ никъдѣ ни утажда

Менѧ ѵа вино проважда,

Винъти ни пїй съск чаша,

Що-тъ са каза напраша.

Съ дѣ Ѧацѣ вка пѹдига

И та ѵа видижъ ни стига;

Раки-ж піе бедъ мара

И не а ѿма на вѣра.

Яко мъ винъ не даджъ

Сакашъ чи менѧ кѹладжъ.

Катъ чи нѣма да піе

Ша стани менѧ да віе.

Не са пѹмѣста призъ прага,

Како-тъ има ѵалага;

Ч въ кѫщи нищъ ни встана,

Бѣдамъ тѹгаци той стана,

И траги на каръ да иди,

Сладъ месици ей гѹ чи иди.

Како е правилъ ѿгъ стрѹвалъ,

Каква е кара карѹвалъ,

Дѣде си саде съ три гроша,